

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2012/11

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Keresztyén küldetésünk egyik legfontosabb feladata a tanítvánnyá tétel. Misz-sziói felkészülésünket három vasárnapi igehirdetés is segítette, János harmadik levele alapján.

Közben néhány közeli utca lakóit borítékban elhelyezett szórólapokkal hívogattuk, hogy „Átriumi beszélgetések”-en, egy tea mellett találkozhasanak lelkészeinkkel.

„Hogy vagy?” utcai akciókkal is kerestük a kapcsolatot az emberekkel. Szeptember 23-án, 30-án és október 7-én a fél 9-es istentiszteleteket a hagyományos rend szerint tartottuk Püskiné Szécsi Judit lelkész szolgálatával. Ismerősöket, barátokat, családtagokat, érdeklődőket a fél 11-es istentiszteletekre hívogattunk, a lelkipásztor által írt levéllel is.

A Jézushoz hívogató – András-szolgálat – három vasárnapján az elmúlt másfél év-tizedben felnőttként megtért és konfirmált, több mint 200 testvérünk közül többen is szolgáltak imádsággal, igeolvasással, és személyes vallomások hangzottak el útkeresésükről, hitre jutásukról, gyülekezethez tartozásuk öröméről.

Püski Lajos igeszolgálatával hívott a Krisztus által való új élet melletti döntésre.

Közreműködött Nagy Csaba orgonán és pianínón, az ifis zenekar, valamint kamarakórusunk.

A kiosztott lapokon lévő imádság elmondásával felelni lehetett a megszólításra, és segítséget lehetett kérni a lelki fejlődéshez. Az október elején indult Bibliaiskolában pedig megalapozható az igeismeret és a hit. A bizonyágtételeket és igehirdetéseket szerkesztve közöljük. A teljes anyag megtalálható honlapunkon:

www.refnagyerdo.hu

(Szerk.)

Szeptember 23-án a fél 11-es istentiszteleten igeolvasással Mózesné Kapocska Ildikó, imádsággal Mózes Dávid szolgált. Lelki útkereséséről, megtéréséről Dr. Rejtőné Dr. Juhász Gabriella beszélt. A Lk 13,22-25/a alapján Püski Lajos hirdette az igét.

Kedves Barátaim!

Az istentiszteleten az ige felolvasása után előbb egy vasútállomási szignált, majd azt hallottuk, hogy „Budapest-Nyugati pályaudvar felé a negyedik vágányról a vonat elment.” Kivetítve pedig már csak az elindult vonat végét láthattuk.

Nagy csalódás ezt hallani egy utazni akaró embernek. Mikor, miért kerülhetünk ilyen helyzetbe? Akkor, amikor otthon sokáig készülődünk, az állomáson még sokáig nézegetjük az újságárusnál a különféle magazinokat. **Szeretnél lemaradni** egy nagyon fontos, nagy útról ilyen apróságok miatt? **Hogyan előzhető meg** ez a fájdalmas, talán helyrehozhatatlan helyzet?

Dicséretes a vallási érdeklődés. Jézus városokban és falvakban tanított. Egyszer valaki azt kérdezte tőle: **„Kevesen vannak-é, akik üdvözülnék?”** Jézus erre a kérdésre nem válaszol, de felel a kérdezőnek. Ne a kevésbé fontosak foglalkoztassanak! Ha betegek vagyunk, igazán a gyógyulás útja, módja érdekel, és kevésbé foglalkoztatnak bennünket a gyógyszer gyártásának különböző részletei.

A lényegesre, a személyesre figyelj! Ki-ben hiszel? **Ki lehet életed gazdája?** Kit követsz? Van-e igazi békességed? Megbo-

Érdeklődésnél többet

csáttattak már a bűneid? Neked van már üdvösség? Ne engedd, hogy a lényeges kérdésekről elterelődjön a figyelmed sok más érdekes számodra kevésbé hasznos kérdésre.

Mai bibliai történetünk arra tanít, hogy **vallásos dolgok iránti érdeklődésnél többre van szükségünk.**

Nem lehet szüleink hitével üdvözülni. A vallásos könyvek gyűjtése nagyon szép, de ha nem döntünk az Úr mellett, akkor kevés a könyvek gyűjtése, az nem üdvözít. „Igyekeztek bemenni a szoros kapun!” – figyelmeztet minket is Jézus, mert el lehet késni, mint ahogy a vonatot is lekési az ember. Hiába viselkedsz rendesen, érdeklődően az állomáson, attól még lemaradhatsz. A jó irányba induló vonatra – míg lehet – fel kell szállni!

Dönts most Isten mellett! Kérd most bűneidre Isten bocsánatát! **Kövesd most Krisztust, és tied lesz az örök élet! Ámen!**

A vonat elment

Megelőlegezett szeretet

Rejtőné Juhász Gabi vagyok, 25 éve járok a gyülekezetbe.

Egy kis Szabolcs megyei faluban nőttem fel négy testvéremmel. Édesanyám

a helyi általános iskolában tanított. Templomba nem jártunk, családi beszélgetéseken nem merült fel komolyan a hittel vagy a vallással kapcsolatos téma. Bibliára sem emlékszem az otthoni könyvek között.

Ennek ellenére megkeresztelték, az első áldozásra felkészítő hittanórákra is jártam, majd 8 évesen görög katolikus rend szerint első áldozó voltam. Ezután továbbra sem volt kötődésem semmilyen egyházhoz. A hittan órákról néhány történetet megjegyeztem, de ezek mélyebben nem érintettek meg, csupán jó diákként igyekeztem jól teljesíteni ezt a feladatot is.

Kamaszkoromban Isten létezésével való foglalkozásom nagyjából annyiban merült ki, hogy a szomszéd nénit igyekeztem meggyőzni a materialista világnézet helyességéről – persze értékelhető érvek egyik oldalról sem hangzottak el.

Gimnáziumban ez a kérdés nem foglalkoztatott. Ezzel kapcsolatban talán érdekes, hogy én olyan gimnáziumba jártam, ahol a 80-as évek elején még “tanár elvtárs” volt a pedagógusok megszólítása. Utólag sem gondolom azt, hogy ezek az évek értelmetlenek és semmire valók voltak. Meg vagyok róla győződve, hogy már azokban a napokban is megelőlegezett bizalmat és szeretetet élveztem.

Pedagógus pályára készültem évekig, ám végül egy hirtelen döntéssel az orvosi egyetemet céloztam meg. Egyetemi éveim alatt ismerkedtem meg a Bibliával. Elő-

Megelőlegezett szeretet

ször egy nyári szünetben elejétől a végéig elolvastam. Szerettem volna megérteni, hogy a baráti társaságunk egyik tagja miért veszi olyan komolyan a hitet. S persze mégsem illik olyan dolgokról vitatkozni, amiről szinte semmit nem tudok. Ekkor még inkább néhol unalmas vagy sokszor érthetetlen olvasmánynak bizonyult számomra az Új- és Ószövetség.

Negyedéves koromban már elmentem néhány istentiszteletre és evangelizációra az előbb említett csoporttársammal. Akkor gyakran előfordult, hogy ismert igehirdetők egy-egy lakásban tartottak alkalmakat fiataloknak. Kicsit idegennek éreztem magam ebben a környezetben, így a Nagyerdőn akkor már rendszeresen tartott ifjúsági alkalmakon való részvételre nem tudott rábeszélni egyetemi társam, azóta férjem.

Az egyetem ötödik, hatodik évében már – rendszeresen jártam istentiszteletre, s ha nem is hatalmas ugrásokkal, de kis lépésekkel egyre közelebb kerültem a hithez. Visszaemlékezve – nem volt könnyű dolgom. Elég praktikus gondolkodású ember vagyok, szeretem a kézzel fogható dolgokat. Kedvelem az ésszel követhető, világos ok-okozati összefüggéseket.

Ahhoz, hogy ezeket az összefüggéseket felfedezzem a hit világában is, ismeretre és igemagyarázatra volt szükségem. De fontos volt, hogy imádságban kérjem ezt a hitet. Tudom, hogy ezért nagyon kitartóan imádkozott a férjem is.

Ezekben az években az istentiszteleteken kívül Cseri Kálmán igehirdetései – kazettáról hallgatva – valamint könyvei nagy segítséget jelentettek számomra. Sokat tanultam Gyökössy Endre munkáiból is. Az Egyetem befejezése utáni hónapokban

már biztos voltam abban, hogy mik azok az alapvetések, amelyek mentén élni szeretnék, de ahhoz még nem éreztem elég erősnek a hitemet, hogy konfirmáljak.

Továbbra is igyekeztem minden nap olvasni a Bibliát. Közben összeházasodtunk, s megszületett első gyermekünk. Folyamatosan jártam Kismamakörbe, amikor lányunk értelme nyiladozni kezdett. Neki is minden nap olvastunk a gyermekbibliából, amikor tehettük, részt vettünk az istentisztelettel egy időben zajló gyermekórákon. Ezek a gyerekek otthon töltött nyugodt évek nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy lélekben közelebb kerültem Istenhez, akinek gondviselését számos kis dologban akkor már konkrétan megtapasztaltam.

Második gyermekünket vártuk már, amikor 1992-ben konfirmáltam. Összeségében 1987 óta járok – illetve járunk a családdal – a nagyerdei gyülekezetbe. Itt ismerkedtek meg gyermekeink is a hit alapjaival.

Számomra nem volt könnyű eljutni a feltétel nélküli hithez. Úgy gondolom, hogy ez a folyamat minden embernél más és más. Nekem közel 7 évig tartott. Én nem tudok beszámolni olyan eseményről, amely egy csapásra megváltoztatta volna az életemet. Mit jelent nekem a hit, a közösség Istennel? Azt, hogy van biztos alap az életemben. Néha mégis aggodalmaskodok, hibákat követek el. De van hová fordulnom, ha úgy érzem, tanácsra vagy bátorításra van szükségem.

A legfontosabb az számomra, hogy van kinek hálát adnom, s ezzel lehetőségem nyílik arra, hogy ne csak a nehézségekre nézzek, hanem sorra vegyem mindazt a jót, amit naponta kapok az Úrtól, s ebből erőt merítsek.

Jelenléttől tartós közösségig

Szeptember 30-án a fél 11-es istentiszteleten igeolvasással és imádsággal a régebben felnőttként konfirmált Máté Sándor és felesége, Váradi Ida szolgált. Lelki útkereséséről és megtéréséről a korábban felnőttként konfirmált Kulcsár Csaba beszélt.

A Lk 13,22-29 alapján Püski Lajos lelkész hirdette az ígét.

Kedves Barátaim!

„Elközelített az Isten országa. Térjete meg!” Ezekkel a szavakkal kezdte meg Jézus nyilvános működését. A történelem színpadán birodalmak jönnek-mennek. Emberek emberek fölött hatalmaskodnak. Mindezekről pedig az emberek sokat szenvednek.

De mi az Isten országa? Isten nagyszerű világot teremtett, és felkínálta, hogy terve szerint, önként boldogan éljünk benne. Isten országa nem földrajzi, nem politikai kategória. Isten országa ott van, ahol akarata megvalósul. Ezt kérjük az úri imádságban is. Isten országa Jézusban megjelent, mert ő tökéletesen cselekedte a mennyei Atya akaratát. Eljött a mi világunkba, hogy számunkra ajtó, út legyen az Isten országába.

Isten országának lényege: megbékélt élet Istennel, emberekkel, önmagunkkal. Belső lelki közösség az Úrral és népével. Önkéntes, hálából fakadó, szolgáló élet.

Mire használtuk fel választási lehetőségünket? Minden kor embere a maga feje után megy, bálványokat tisztel. Jézus városokban, falvakban tanított, és nagy sokaság követte és hallgatta. Népszerű

volt, amikor az ötezernek kenyeret adott, vagy a kánai menyegzőben a vizet borrá változtatta. Ugyanakkor leült vendégként Simon farizeus asztalához is. De bensőleg, lelkileg kevesen döntöttek mellette.

Napjainkban is sokan mondják, hogy ők kiránduláskor megnézik a műemlék templomokat, és elmennek olykor egy templomi koncertre, vagy ismerősük templomi esküvőjére is.

Csak fizikai jelenlét, vagy lelki közösség is lesz az Úrral? A bűn az, hogy elutasítjuk Krisztust. Jézus szavaival szólva: „a bűn az, hogy nem hisznek énbenem.” (Jn 16,9) Csalóka tehát magunkat azzal nyugtatgatni, hogy mi egyébként rendes emberek vagyunk.

Telepedj az Úr asztalához szív szerint Te is! Vagyis érdeklődésnél, fizikai közelségnél többre van szükség. Hagyd el a magad módján való vallásoskodást. Életed irányának és gazdájának kell először megváltoznia. Ne csak szemlélője legyél Isten országának, hanem legyél részese az isteni szeretetközösségnek! Ámen!

Máté Sándor és felesége Váradi Ida igeolvasással és imádsággal szolgáltak

Bizonytalanságból a harmóniáig

Én Kulcsár Csaba keresztyén ember vagyok. Gyermekkoromban, mint sokan mások, sajnos én sem kaptam vallásos neveltetést, bár szüleim nagy szeretettel vettek körül. Fiatal-, majd kamaszkoromban éltem az annak a korosztálynak megfelelő életet: sport, iskola, bulik, kirándulások, félresiklások. Úgy éreztem, minden rendben van, így kell működnie az embernek, ez a normális, ez a nagy szabadság. Később éreztem, hogy valami mégis hiányzik az életemből, de nem tudtam, hogy mi az. Ez a „valami” érdekelni

kezdt. A munkába állás után egy akkori kollégám szavai (később kiderült, hogy keresztyén ember) felcsigáztak annyira, hogy kérdéseim lettek.

Az ő válaszai nekem akkor kevésnek bizonyultak, ezért egy korábbi barátomat faggattam, aki természetgyógyásznak vallotta magát. El is indultam ezen az úton, okkultizmus, ingázás, buddhizmus, aura, ez az, ami kell nekem, majd én tudom, mit és hogyan kell csinálni.

Előadások, könyvek, tanítások, nem kevés időbe és pénzbe került, nem jött össze. Persze, hogy nem, mert ez nem az Istenről szólt, hanem rólam.

Na, most mihez kezdjek, kihez forduljak, mire rájöttem, hogy nem valami, hanem valaki hiányzik az életemből, az Úr. Ő sok emberen, kételyen keresztül végül elvezetett Önmagához, a helyes úthoz, amit úgy hívnak, keresztyénség. Megdöbbentő volt látni, megtapasztalni a különbséget az okkult, hangos, látványos előadások, és a csendes, alázatos istentisztelet között.

Tudtomon kívül kezdtem másképpen élni, viselkedni, dolgozni, másokra tekinteni. Felismertem és elhittem, hogy én is Isten gyermeke vagyok, Ő vigyáz rám, és gondot visel rólam. Akkor is, legfőképpen akkor, amikor próbák, ba-

jok, nehézségek érnek, mert engem is érnek. A sok keresgélés után végre megállapodtam, mellette döntöttem, és ebben a gyülekezetben jártam Bibliaiskolába, itt konfirmáltam 16 éve felnőttként, itt kötöttem össze az életemet a feleségemmel, akivel

együtt jártuk végig ezt az utat, aki ez idő alatt velem együtt szintén megtért, átadta az életét az Úrnak.

Kedves testvérem! Lesznek próbáid, nehézségeid, de és ez nem közhely, az Isten és a gyülekezet is segít neked. Ezt én is megtapasztaltam, és ezért is jó gyülekezetbe járni, mert számon tartjuk egymást, tudunk egymásról. Itt közösen énekelünk, imádkozunk, sírunk és nevetünk, ez a közösség áldása. A napokban a Nagyerdőn sétálgattam. Két fiatal a Békástónál valamit ütöget az ujjával. Nagyon szép hangok szólaltak meg ezáltal, sokan megálltunk, hallgattuk őket. Ismét rádöbentem, hogy milyen sok ember keresi a nyugalmat, harmóniát, békét. Vannak, akik ezt közvetítik, és úgy is keresik, és vannak, akik csak keresik mindezt.

Én már megtaláltam, és meg is kaptam, te is megkaphatod mindezt az Úrban, ingyen. A sok kérdésemre, amik menet közben felmerültek, a Bibliaiskola mindig megadta a választ. Jó volt újra iskolásnak érezni ma-

gamat, ahol tanítanak, de most az életre. Nagyon jó alap az újrakezdéshez, és észre fogod venni, hogy a másik ember is hasonló helyzetben van, és ugyanazok a kérdései vannak, mint neked. A konfirmációm napján éreztem valamit, ami nagyon jó volt. Aztán később erre is rájöttem, hogy mi ez: szabad vagyok, megszabadultam, megértem! Bár nem vagyok tökéletes. Mindig is tudtam, hogy Isten a Fiát adta oda értem, a bűneimért a kereszten. Nemrég azonban ismét jóleső érzés fogott el, mint akkor a konfirmációmnál, amikor az egyik testvérünk könnyes szemmel azt mondta, hogy Krisztus meghalt értem és érted is. Fájdalmas volt, de ugyanakkor megnyugtató is ezt ismét hallani. Érted? Értem? Most már értem is, nem csak tudom. Csodálatos tudni azt, hogy valaki úgy szeret, hogy mindenre képes azért, hogy megmentsen. Most már nem félek, szabad vagyok a világtól. A döntés a te kezében van, Ő nem lesz tolakodó vagy erőszakos, mert Ő szeret téged.

Testvérem, nem tudom, hogy mit hoztál most ide, bánatot, próbát, kételyt, gyászt, örömet, netalán keresel valamit vagy valakit? Akkor jó helyen jársz. Keresd, és Ő megengedi, hogy megtaláld, hiszen az Ő keze mindig kinyújtva volt feléd, és most is úgy van. Sokáig én sem vettem észre. Hogy ki által találod meg Őt, az nem számít, az a fontos, hogy ne késlekedj, mert csak Vele lehet boldog és teljes az életed. Nem kell, hogy egyedül légy. Légy vele, mert ő Megváltód és barátod. Nekem is Megváltóm és barátom. Barátom, aki tudja, hogy milyen vagyok, és mégis szeret. Érdeklődj, kérdezz, és ha még nem tetted, dönts Mellette. Ámen.

Az október 7-én fél 11-kor tartott istentiszteleten igeolvasással a néhány éve felnőttként konfirmált Árva Imre, imádsággal a szintén felnőttként konfirmált Kovács Zsuzsa szolgált. Útkereséséről, megtéréséről és lelki megújulásáról Bereczkiné Marika beszélt.

Igehirdetéssel a Lk 13,22-30 alapján Püski Lajos lelkész hirdette az evangéliumot.

Kedves Barátaim!

Az istentiszteleten az ige felolvasása után egy vasútállomási szignált, majd azt hallottuk, hogy „Budapest-Nyugati pályaudvar felé a negyedik vágányról a vonat elment.” Kivetítve pedig már csak az elindult vonat végét láthattuk.

Mi kell ahhoz, hogy ne maradjunk le? Ott kell laknunk az állomás épületében? Ismernünk kell a mozdonyok működési részleteit, vagy vasúttisztai iskolába kell előbb járnunk? Nyilvánvalóan nem. Hanem **el kell döntenünk**, egy jó célt kiválasztva, hogy utazni akarunk. Aztán időre ott kell lenni, fel kell szállni az oda induló vonatra. Ennyire egyszerű. Döntésünk meghatározza életünket!

Féltő figyelmeztetés a már régóta közel lévőeknek. Elsőkből is lehetnek utolsók, ha azt gondoljuk, hogy elég őseink hite. Vallásos neveltetést kapott, templomos mai magyarok: most is hallottatok a Jézusban felkínált kegyelemről. Nincs tehát tovább mentségetek. Ha még szív szerint nem döntöttél volna, akkor most kötelezd el magad az Úr mellett.

Bátorító üzenet, hogy az utolsókból is lehetnek első. Ha alig kaptál vallásos neveltetést, akkor sem reménytelen, bár messzebből indulsz. Téged most hív az Úr. Ne azon sopánkodj, hogy szüleid nem

Utolsókból elsők lehetnek

így neveltek. Zárd le a múltat és most kövesd Jézust. Szállj fel az Isten országába induló vonatra, amíg lehet, mert az utolsókból is lehetnek elsők. Útközben majd jobban megismered az Urat. Ehhez felajánljuk gyülekezetünk segítségét is. Ámen!

*Árva Imre igeolvasással...
Kovács Zsuzsa imádsággal szolgáltak*

Mózesné Kapocska Ildikó igét olvasott

Betegségek gyógyítója

Hívő családba születtem és nevelkedtem, tízen voltunk testvérek. Szüleink, mikor gyerekek voltunk, vittek bennünket az imaházba, később ez már természetes volt számomra. Már fiatalként megtapasztaltam, milyen jó azokkal lenni, akik Istent szeretik.

A Bibliát olvastam, imádkoztam, tudtam, ha Istent hívom segítségül, ő megsegít. Vidéken éltünk, és így be kellett járni Debrecenbe dolgozni minden nap.

Olyanokkal dolgoztam és ismerkedtem meg, akik nem igazán értették, hogy lehet úgy élni, hogy nem bulizok, munka után megyek haza. Nem mondok nemet semmire, ha megkérnek, hanem elvégzem azt. Ekkor lehetőségem volt elmondani, miért is vagyok a szemükben más. Elmondtam, hogy Isten nagyon szeret engem, és mindenhez ad erőt.

Jézus arra tanít bennünket, hogy szeresd felebarátodat, mint magadat, és ettől boldogabb leszel. Nem igazán értettek meg, de így fogadtak el.

Közben megismerkedtem egy fiúval, aki nem volt hívő. Szüleim először ellenezték a kapcsolatunkat, de ő néha eljött velem az imaházba, és így elfogadták. Feleségül mentem hozzá. Szüleim nagy bánatára csak polgári esküvőnk volt.

Albérletbe költöztünk. Mindketten dol-

Betegségek gyógyítója

goztunk, csak az volt a fontos, hogy mire gyermekünk születik, elfogadható körülményeket teremtsünk számára.

Ekkor már ritkábban mentünk az imaházba, csak ünnepeken.

Nem éreztük, hogy valami hiányzik az életünkben. El voltunk magunkkal foglalva.

Megszületett a fiúgyermekünk, nagyon örültünk, de ekkor már a problémák is halmozódtak körülöttünk. De megmagyaráztuk egymásnak, kiben van a hiba.

Jött a sok baj, betegség, egyik a másik után, sokszor úgy éreztem, magam vagyok, és nem bírom tovább, nincs aki segítsen.

Megkaptuk a lakást, ez újabb nehézségek elé állított bennünket. Férjem az alkoholba menekült a problémák elől. Családi életünk kezdett megromlani.

Majd megszületett kislányunk koraszülöttként, nagyon sok problémával. Nem tudtuk elfogadni, hogy vak lesz. De, hála Istennek, lát.

Itt kezdtem el először gondolkodni azon, miért is történik mindez velünk. Ekkor éreztem először, hogy valami hiányzik ez életemből. Isten az ő féltő szeretetével. De az életünk ment tovább, és a házasságunk tovább romlott, annyira, hogy elváltunk.

Az életemben másodjára érkezett el az a pont, amikor a szakadék szélén állva el kellett döntenem, hogy melyik utat választom.

Tudom, hogy Istennek mindennel célja van az életünkben, még ha néha nekünk fáj is, ami történik velünk.

Ő megengedte a próbákat, de közben erőt adott hozzá, sőt küldött segítőt is.

Volt egy testvér, akit Isten azért küldött, hogy segítsen. Beszélt is lelkész úrral, aki

fogadott. Nagy türelemmel hallgatott meg. Lelkész úr elmondta, hogy Isten visszavárja eltévedt gyermekét, kész megbocsátani, és megszabadítani minden terhemtől.

Itt értettem meg, hogy nem Isten hagyott el, hanem én fordítottam hátat neki.

Rájöttem, hogy milyen nagy szükségem van a személyes döntésre Krisztus mellett. Istené a dicsőség, megszabadított bennünket, kegyelméből új életet adott.

Férjemet az alkoholtól megszabadította.

Igazi pohárcsere történt, azóta úrvacsorázó hívő ember.

Én pedig megszabadultam az örökös vádaskodástól, békétlenségemet békességre fordította.

Ezt az új életet Istennel együtt éljük, mert ő tölti be az életünket békességgel és szeretettel. Újból házasságot kötöttünk, de most már Isten áldását is kérve rá.

Isten nem ígérte meg nekünk, hogy nem lesznek próbák, betegségek, nehézségek, de erőt és békességet ad azok elhordozásához. Isten kegyelméből még egyszer új életet kaptam, 9 éve donor vesével élek.

Most, amikor férjem egy súlyos betegség miatt nem tud beszélni, Isten abban mutatja meg szeretetét, hogy nem húzódik el a problémájával, hanem bátran szolgál mindenben mindenkor.

Isten számomra fontossá tette, hogy abban segítsen, amiben szüksége van rám. Hogy bizonyosságot tegyek mindarról, amit a mi életünkben véghez vitt.

Továbbá hirdessük az Úr Jézus szabadítását, bűnbocsátó kegyelmét és az örök életet. Nagyon fontos számunkra, hogy olyan gyülekezethez tartozunk, ahol érezhetjük Isten áldását és szeretetét.

Ahol szerető és segítő testvérekre leltünk.

Bereczki Jánosné Marika

Imádságaim

Egy-egy igehirdetésre az alábbi imádságokkal válaszoltunk. Ha tudsz vele azonosulni, ezt te is megteheted.

1. Érdeklődésnél többet

Örökkévaló Isten! Engem érdekelték a vallási kérdések, de igazán most ismertem fel, hogy valójában az élet értelmét keresem. Köszönöm, hogy most megláttattad velem, általános vallásos érdeklődésnél többre, lényegi változásra van nekem is szükségem.

Segíts, hogy míg van lehetőségem, addig döntsek is Krisztus mellett. Ámen!

2. Jelenléttől tartós közösségig

Hálát adok Istenem, hogy segítesz jobban megismerni önmagam, és országba hívsz.

Bocsásd meg, hogy bár hittem létedben, eddig mégis sok mindent fontosabbnak tartottam náladnál.

Most hozzád térek, fogadj asztalközösségedbe és segíts örvendező új életre! Ámen!

3. Megelőlegezett szeretet

Magasztallak Istenem, hogy amikor már elveszettnek hittem magamat, Te megszólítottál és elfogadtál és a gyülekezet közösségébe vezettél...

Odaszánom magam Krisztus követésére. Segíts, hogy másokat is bátoríthassak azzal, hogy szereteted elfogadása által az utolsókból is lehetnek elsők. Ámen!

Emlékeztető önmagamnak...

Isten megszólító szeretete válaszdra vár:

A következő döntéseket hoztam:

- ☐ Felülvizsgálom eddigi életfelfogásomat, értékrendemet.
- ☐ Elhatároztam, hogy változtatok életemen.
- ☐ Érdekel a Szentírás, ezért részt veszek a Bibliaiskola előadásain.
- ☐ Isten segítségét kérve elmondtam a lapon lévő imádságot.
- ☐ Lelki fejlődésemhez címemet megadva kérem a lelkipásztorok segítségét.
- ☐ Másoknak is beszélek a mai napról, döntéseimről.

Segítsen Isten ezek megvalósításában!

Mózes Dávid imádsággal szolgált az istentiszteleten

Életképek

A Kamarakórus is szolgált

A gyülekezet az istentiszteleten

„Hogy vagy?” – kapcsolatkeresés

Vers

Németh László:

Én az Istent sosem kerestem

Én az Istent sosem kerestem
De az életem egyre gyúrták
örömeim és keresztem
S egyszer csak: bennem lakott az Úr.

Azt se mondtam: jó volna hinni
Vagy: hogy ő az a nagy zsibbasztó,
Vagy - nem akarok már vívni
Sosem hívtam s ő rámtalált.

Mint a nap jött és fölkelt bennem,
Nem rekedtem meg hajnalomban,
S nem álltam meg reggelemben.
Egyre föllebb hágott az Úr.

A piros mező rég kisárgult
S mint a sütkérező gyíkokskák
Én sem tudtam, hogy mi rámhullt,
Nap volt s hogy általa vagyok.

Készen állott az Úr világa
Türelem és a felelősség,
Mely a szív Isten-kocsánya
S még nem mondtam ki a nevét.

És ma is csak a költő tudja,
Költőfelem, ki szókra váltott,
Hogy hitem lassan épült útja
Isteni Via Appia.

„Megnyitja az Úr gazdag kincsházát, az eget, és idejében ad esőt földedre, és megáldja kezéd minden munkáját” (5Móz 28, 12)

Hírek

- ♦ **A Dóczy Református Gimnázium egy csoportjának látogatása** november 11-én a fél 11-es istentiszteleten.
- ♦ **Filmklub** lesz november 17-én, szombaton 17 órától a 15-ös teremben.
- ♦ **Családi istentisztelet** lesz az önkormányzati iskolák hittanosaiknak és szüleiknek november 25-én 3 órától.

Pályázati hírek:

- ♦ **Kismamaklub** *hétfőnként* 9 órától: Ringató és kreatív foglalkozás.
- ♦ **Elváltakat segítő program**, egész napos tréning november 24-én szombaton.
- ♦ **Egyéni tanácsadás:** Gyermeknevelés, házassággyógyozás, párkapcsolati kérdések, kismamák munkaerő piacra visszatérése témakörökben.

Jelentkezés szükséges: 410-811

Részletek a honlapunk pályázati aloldalán:

refnagyerdo.hu

Imádkozzunk...

- ♦ pályázati program alkalmiért,
- ♦ családokért,
- ♦ gyülekezetünk lelki épüléséért.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Nov. 11. Molnár Andrea blockflötézik

Nov. 18. A Vox Antiqua együttes énekel, vez. Kiss Csaba

Nov. 25. Dudás Nóra orgonál, Kovács Csilla énekel, Boczán Zsófia blockflötézik

Dec. 2. Tabajdi Ádám orgonál

Dec. 9. Dóry Zsuzsa gordonkázik, Martos László zongorázik

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szívárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Európa Rádió – 94,4 MHz

Szívárvány –

a Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

20. évfolyam 11. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe:

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 600 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

www.refnagyerdo.hu